

nettoprincip, idet reglerne om underskudsfremførelse og fradrag for driftsudgifter og renteudgifter finder tilsvarende anvendelse for arbejdsmarkedsbidraget.

Faktum er derfor, at selvstændigt erhvervsdrivende i sammenligning med lønmodtagere behandles lempeligt, for så vidt angår pålæggelse af arbejdsmarkedsbidrag – også selv om de selvstændige er bidragspligtige af en række nedjusterede offentlige overførselsindkomster, herunder etableringsydelsen. Det bør samtidig noteres, at selvstændigt erhvervsdrivende har ret til at fradrage betalte arbejdsmarkedsbidrag ved opgørelsen af den skattepligtige personlige indkomst, jf. ligningslovens § 8 M. Den reelle belastning fra arbejdsmarkedsbidraget kan derfor højst andrage – afhængigt af den aktuelle skatteprocent for den enkelte selvstændige – halvdelen af den gældende bidragsats, der for 1995 er fastsat til 6 pct.

Regeringen finder på denne baggrund ikke grundlag for at ændre lov om arbejdsmarkedsfonde eller justere niveauet for etableringsydelsen eller andre offentlige overførselsindkomster, der udbetales til selvstændigt erhvervsdrivende.

Spm. nr. S 1020

Til skatteministeren (22/2 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Mener ministeren ikke, at det er urimeligt, at en arbejdsgiver, der betaler løn under sygdom eller barsel til en af sine ansatte, skal trække bruttoskat af beløbet, samtidig med at der i den godtgørelse, arbejdsgiveren får, også er trukket bruttoskat?«

Svar (2/3 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg vil gerne indledningsvis benytte lejligheden til at korrigere den misforståelse, som ligger til grund for hr. Brian Mikkelsens spørgsmål – nemlig den påstand, at der skal betales arbejdsmarkedsbidrag 2 gange af henholdsvis de løn-udbetalinger, der foretages under sygdom og barsel, og den godtgørelse, som arbejdsgiveren er berettiget til i den forbindelse. Dette er på ingen måde tilfældet.

Syge- og barseldagpenge, der overføres fra det offentlige direkte til lønmodtagere, er ikke bidragspligtige efter lov om arbejdsmarkedsfonde, og i konsekvens heraf blev satserne for dagpenge og andre overførselsindkomster justeret i forbindelse med skattereformen.

Personer, der modtager løn m.v. for beskæftigelse i et ansættelsesforhold, er omfattet af bidragspligten i lov om arbejdsmarkedsfonde § 7, stk. 1, litra a, og lønnen m.v. er omfattet af bidragsgrundlaget i lovens § 8, stk. 1, litra a og b.

Løn, der udbetales under sygdom og barsel, er således også bidragspligtig.

Arbejdsgivere har i henhold til lov om dagpenge under sygdom og fødsel ret til som refusion at modtage et beløb svarende til den timeindtægt, som lønmodtageren ville have været berettiget til under fraværet efter betaling af arbejdsmarkedsbidrag. Syge- og barseldagpengeloven hører under Socialministeriet, og jeg kan til orientering oplyse, at reglerne for beregning af dagpenge og refusion til arbejdsgivere efter Socialministeriets oplysninger for tiden er under behandling i Dagpengeudvalget på foranledning af konkrete klagesager om kommunernes administration af refusionsreglerne.

Syge- og barseldagpengelovens refusionsregler bevirker derfor, at arbejdsgivernes dagpengerefusion i de her omhandlede situationer er reduceret som følge af nedjusteringen af dagpengene og andre offentlige overførselsindkomster og syge- og barseldagpengelovens beregnings- og refusionsregler i øvrigt. Belastningen af arbejdsgiverne modvirkes dog bl.a. af det forhold, at dagpengeniveauet sammenlagt er opreguleret svarende til 4,4 pct. som følge af lønudviklingen m.v. indtil 1995.

Idet jeg i øvrigt henviser til den tidligere skatteministers og min besvarelse af henholdsvis spørgsmål nr. S 559 af 10. februar 1994 og spørgsmål nr. S 709 af 26. januar i år vedrørende samme emne, skal jeg på denne baggrund understrege, at det fortsat er regeringens opfattelse, at der ikke er grundlag for at gennemføre særegler eller lignende med henblik på imødegåelse af den i spørgsmålet omhandlede konsekvens af skattereformen m.v. i 1993 for arbejdsgiverne på syge- og barseldagpengeområdet.
